

Tartalomjegyzék

2/2010. (X. 15.) BM rendelet	Egyes miniszteri rendeletek módosításáról	23354
10/2010. (X. 15.) KIM rendelet	A fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről és hatáskörökről szóló 7/2010. (III. 26.) MeHVM rendelet módosításáról	23354
12/2010. (X. 15.) NEFMI rendelet	Az Európai Közösségi jog hatálya alá tartozó, feltétel nélkül elismerésre kerülő egyes egészségügyi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megnevezéséről és az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek köréről szóló 4/2008. (I. 16.) EüM rendelet módosításáról	23355
22/2010. (X. 15.) VM rendelet	Az egységes területalapú támogatás, valamint a különleges tejtámogatás összegének megállapításáról, továbbá az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások (top up) 2010. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 22/2010. (III. 16.) FVM rendelet, valamint a kiegészítő történelmi bázis jogosultság megállapításáról szóló 160/2008. (XII. 18.) FVM rendelet módosításáról	23358
178/2010. (X. 15.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	23360
179/2010. (X. 15.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	23362
3/2010. (X. 15.) PJE határozat	A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága polgári jogegységi határozata	23365
8/2010. (X. 15.) OVB állásfoglalás	Az önkormányzati választások során megismételt szavazások tekintetében a névjegyzék továbbvezetéséről	23369
94/2010. (X. 15.) OGY határozat	A Magyar Tudományos Akadémia munkájáról és a magyar tudomány általános helyzetéről 2007–2008. szülő beszámoló elfogadásáról	23371
95/2010. (X. 15.) OGY határozat	A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa elnökének és tagjainak megválasztásáról	23371
96/2010. (X. 15.) OGY határozat	A Közszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma tagjainak megválasztásáról	23372
97/2010. (X. 15.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról	23372

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 2/2010. (X. 15.) BM rendelete egyes miniszteri rendeletek módosításáról

Az 1. § a) pontja vonatkozásában a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 101. § (1) bekezdés e) pontjában, az 1. § b) pontja tekintetében a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságokról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. § (2) bekezdés 19. pontjában, valamint az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvény 6. § (4) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 37. § q) és 39. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § Hatályát veszti
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 96. §-a és az azt megelőző „Készültségi szolgálati forma” cím,
 - a Hivatásos Tűzoltóságok Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 1/2006. (VI. 26.) ÖTM rendelet 3. § (8) bekezdése.
2. § Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és az azt követő napon hatályát veszti.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

A közigazgatási és igazságügyi miniszter 10/2010. (X. 15.) KIM rendelete a fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről és hatáskörökről szóló 7/2010. (III. 26.) MeHVM rendelet módosításáról

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 24. § (9) bekezdésében, valamint a 49. § (5) bekezdés p) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben – a fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásával kapcsolatosan az alábbiakat rendelem el:

1. § A fejezeti kezelésű előirányzatokkal kapcsolatos eljárási rendről és hatáskörökről szóló 7/2010. (III. 26.) MeHVM rendelet 3. §-a az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:
- „(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti „9/2/07 Nemzeti és kiemelt ünnepek, egyéb rendezvények, események támogatása” célelőirányzat felhasználása során a nemzeti rendezvények szervezését, valamint a műszaki, művészeti, logisztikai és biztosítási feladatok előkészítését és lebonyolítását a Hungarofest Nemzeti Rendezvényszervező Nonprofit Kft. látja el.”
2. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Navracsics Tibor s. k.,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

**A nemzeti erőforrás miniszter 12/2010. (X. 15.) NEFMI rendelete
az Európai Közösségi jog hatálya alá tartozó, feltétel nélkül elismerésre kerülő
egyes egészségügyi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló
egyéb tanúsítványok megnevezéséről és az ezen okiratok birtokosaival
azonos jogállású személyek köréről szóló 4/2008. (I. 16.) EüM rendelet módosításáról**

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 67. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § d) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az Európai Közösségi jog hatálya alá tartozó, feltétel nélkül elismerésre kerülő egyes egészségügyi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megnevezéséről és az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek köréről szóló 4/2008. (I. 16.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.)
1. számú melléklete az 1. melléklet,
 2. számú melléklete a 2. melléklet,
 3. számú melléklete a 3. melléklet és
 5. számú melléklete a 4. melléklet szerint módosul.
- 2. §** (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.
(2) Ez a rendelet a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv V. mellékletének való megfelelést szolgálja a 2010/C 129/02 EK bizottsági közlemény (2010. május 19.) szerint.

Dr. Réthelyi Miklós s. k.,
nemzeti erőforrás miniszter

1. melléklet a 12/2010. (X. 15.) NEFMI rendelethez

1. Az R. 1. számú melléklet A) pontjában foglalt táblázat
1.1. Belgiumra vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>[Ország]</i>	<i>Oklevél megnevezése</i>	<i>Kibocsátó szerv</i>	<i>Képesítést kísérő igazolás]</i>
Belgium	Diplôme de «médecin»/Master in de geneeskunde (Orvosi oklevél/Orvostudományi mesteroklevél)	Les universités/De universiteiten (Egyetemek) Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française (A Francia Közösség illetékes oktatási bizottsága)/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap (A Flamand Közösség illetékes vizsgáztató bizottsága)	

1.2. Finnországra vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ország]	Oklevél megnevezése	Kibocsátó szerv	Képesítést kísérő igazolás]
Finnország	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/medicine licentiatexamen (Egyetemi fokozatú orvosi képzés)	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet (Helsinki egyetem) 2. Itä-Suomen yliopisto (Kelet-Finnországi egyetem) 3. Oulun yliopisto (Oului egyetem) 4. Tampereen yliopisto (Tamperei egyetem) 5. Turun yliopisto (Turkui egyetem)	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ examensbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (Bizonyítvány az orvos kiegészítő képzéséről az egészségügyi alapellátás terén)

2. Az R. 1. számú melléklet B) pontjában foglalt táblázat Finnországra vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ország]	Oklevél megnevezése	Kibocsátó szerv]
Finnország	Erikoislääkäriin tutkinto/speciälläkarexamen (Szakorvosi képzés)	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet (Helsinki egyetem) 2. Itä-Suomen yliopisto (Kelet-Finnországi egyetem) 3. Oulun yliopisto (Oului egyetem) 4. Tampereen yliopisto (Tamperei egyetem) 5. Turun yliopisto (Turkui egyetem)

3. Az R. 1. számú melléklet C) pontjában foglalt táblázat „Radiológia” címszó alatti rész Ausztriára vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ország]	Megnevezés
	Radiológia A képzés legrövidebb időtartama: 4 év]
Ausztria	Radiologie

4. Az R. 1. számú melléklet D) pontjában foglalt táblázat Hollandiára vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ország]	Oklevél megnevezése]
Hollandia	Certificaat van inschrijving in een specialistenregister van huisartse

2. melléklet a 12/2010. (X. 15.) NEFMI rendelethez

1. Az R. 2. számú melléklet A) pontjában foglalt táblázat Ausztriára vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ország]	Oklevél megnevezése	Kibocsátó szerv	Képesítést kísérő igazolás]
Ausztria	1. Diplom über die Ausbildung in der allgemeinen Gesundheits- und Krankenpflege (Általános egészséggondozás és betegápolás képzés elvégzését tanúsító oklevél) 2. Diplom als 'Diplomierte Krankenschwester/Diplomierter Krankenpfleger' (Okleveles betegápolónő/Okleveles betegápoló) 3. Diplom über den Abschluss des Fachhochschul-Bachelorstudiengangs „Gesundheits- und Krankenpflege“ (Egészséggondozás és betegápolás főiskolai bachelor képzés elvégzését tanúsító oklevél)	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege (Általános Egészséggondozó és Ápolóképző Iskola) 2. Allgemeine Krankenpflegeschule (Általános ápolóképző iskola) 3. Fachhochschulrat/ Fachhochschule (Főiskolák Tanácsa/Főiskolák)	

2. Az R. 2. számú melléklet B) pontjában foglalt táblázat Ausztriára vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ország]	Megnevezés]
Ausztria	Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester/Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger

3. melléklet a 12/2010. (X. 15.) NEFMI rendelethez

Az R. 3. számú melléklet A) pontjában foglalt táblázat Finnországra vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ország]	Oklevél megnevezése	Kibocsátó szerv	Képesítést kísérő igazolás]
Finnország	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/odontologie licentiatexamen (Egyetemi fokozatú fogorvosi képesítés)	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet (Helsinki egyetem) 2. Oulun yliopisto (Oulu egyetem) 3. Itä-Suomen yliopisto (Kelet-Finnországi egyetem) 4. Turun yliopisto (Turku egyetem)	Terveysturvakuksen oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättsskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring (Betegäpöläsi centrumokban döntéshozatali joga elfogadva)

4. melléklet a 12/2010. (X. 15.) NEFMI rendelethez

Az R. 5. számú melléklet A) pontjában foglalt táblázat Finnországra vonatkozó sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>[Ország]</i>	<i>Oklevél megnevezése</i>	<i>Kibocsátó szerv</i>	<i>Képesítést kísérő igazolás]</i>
Finnország	Proviisorin tutkinto/provisorexamen (Gyógyszerész képesítés)	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet (Helsinki egyetem) 2. Itä-Suomen yliopisto (Kelet-Finnországi egyetem)	

A vidékfejlesztési miniszter 22/2010. (X. 15.) VM rendelete az egységes területalapú támogatás, valamint a különleges tejtámogatás összegének megállapításáról, továbbá az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások (top up) 2010. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 22/2010. (III. 16.) FVM rendelet, valamint a kiegészítő történelmi bázis jogosultság megállapításáról szóló 160/2008. (XII. 18.) FVM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. Egységes területalapú támogatás

- 1. §** (1) Az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások (top up) 2010. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 22/2010. (III. 16.) FVM rendelet alapján járó egységes területalapú támogatás jogcímen hektáronként legfeljebb 47 485,53 forint vehető igénybe.
- (2) A támogatásra jogosult országos bázisterület nagysága 4 829 000 hektár.
- (3) A támogatási keretek túllépése esetén az igényelt támogatás összege – az érintett mezőgazdasági termelőnél a túllépés mértékével megegyezően – arányos visszaosztás alkalmazásával csökkentésre kerül.

2. Különleges tejtámogatás

- 2. §** A tejtermelőket sújtó különleges hátrányok kezeléséhez kapcsolódó, 2010. évi különleges támogatás igénybevételének szabályairól szóló 28/2010. (III. 30.) FVM rendelet alapján járó különleges támogatás mértéke 9,55 Ft/kg, a számításba vehető összes tejmennyiség legfeljebb 1 332 734 730 kg.

3. Záró rendelkezés

- 3. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. Módosító rendelkezések

- 4. §** (1) A kiegészítő történelmi bázis jogosultság megállapításáról szóló 160/2008. (XII. 18.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E rendelet alkalmazásában:]
„a) *mezőgazdasági termelő*: a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet 2. cikk a) pontja szerinti termelő;”
- (2) Az R. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„3. § (1) A kiegészítő történelmi bázis jogosultság mennyisége az alapjául szolgáló
a) két tizedesjegy pontossággal hektárban kifejezett mezőgazdaságilag művelt terület,
b) egész számra kerekített kilogrammban kifejezett tejkvóta, vagy
c) darabszámban kifejezett állat egyedszám
alapján kerül megállapításra.
(2) A 2. § (3) bekezdése szerinti esetben a kiegészítő történelmi bázis jogosultság mennyiségét a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) a mezőgazdasági termelő kérelmére állapítja meg határozatban. A kiegészítő történelmi bázis jogosultság alapján az a mezőgazdasági termelő jogosult támogatásra, aki eleget tesz a tárgyévi SAPS és top up támogatások igénybevételét szabályozó miniszteri rendeletben foglalt feltételeknek.
(3) A (2) bekezdés szerinti kérelmet az MVH által erre rendszeresített és az MVH honlapján közzétett nyomtatványon kell benyújtani legkésőbb 2010. november 30-áig a termelő lakóhelye, székhelye szerint illetékes MVH megyei kirendeltségéhez. A nyomtatvány az ügyfél azonosításához szükséges adatokat és az állatlétszámra vonatkozó adatokat tartalmazza.”
- 5. §** Az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások (top up) 2010. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 22/2010. (III. 16.) FVM rendelet 9. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A 8. § (1) bekezdés a), d) és f) pontja, valamint c) pont cb) alpontja szerinti támogatási jogcím esetén történelmi bázis jogosultság és a 8. § (1) bekezdés a) pontja szerinti támogatási jogcím esetében kiegészítő történelmi bázis jogosultság alapján a termeléstől elválasztott támogatásra az a mezőgazdasági termelő jogosult, aki egységes területalapú támogatásra való jogosultságot szerzett és a TIR-ben állattartóként van nyilvántartva.”
- 6. §** (1) E rendelet 4–5. §-a e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.
(2) E § az (1) bekezdésben meghatározott napot követő napon hatályát veszti.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 178/2010. (X. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogások tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 41/2008. (II. 12.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I.
 1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 41/2008. (II. 12.) OVB határozatával hitelesített egy országos népszavazás kezdeményezése céljából benyújtott aláírásgyűjtő ívet. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt: „EGYETÉRT-E ÖN AZZAL, HOGY AZ ORSZÁGGYŰLÉS TÖRVÉNYT ALKOSSON ARRÓL, HOGY KEDVEZMÉNYES HONOSÍTÁSSAL – KÉRELMÉRE – MAGYAR ÁLLAMPOLGÁRSÁGOT KAPJON AZ A NEM MAGYAR ÁLLAMPOLGÁR, AKI TUD MAGYARUL, MAGÁT MAGYARNAK VALLJA ÉS Ő, VAGY AZ ŐSEI KÖZÜL LEGALÁBB EGY EMBER MAGYARORSZÁG ÁLLAMPOLGÁRA VOLT?”. Az OVB határozata a Magyar Közlöny 2008. évi 22. számában, 2008. február 14-én jelent meg.
 2. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen a jogszabályi határidőn belül két kifogást nyújtottak be. Az Alkotmánybíróság a kifogásokat – azok tartalmi azonosságára tekintettel – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü határozat (ABK 2009, január, 3.) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.
Az egyik kifogás előterjesztője szerint a kérdés megfogalmazása nem egyértelmű, mivel az abban foglalt „ősei” kifejezés tartalma sem a köznyelvben, „sem a jogban nem határozható meg pontosan”. A másik kifogás előterjesztője a beadványában arra hivatkozott, hogy az OVB versengő népszavazási kezdeményezésre adott lehetőséget, hiszen korábban éppen az ő kezdeményezésükre egy hasonló népszavazási kérdést tartalmazó aláírásgyűjtési ívet hitelesített, melynek jogorvoslati eljárása még nem fejeződött be. Mindkét kifogás benyújtója kérte az OVB határozatának megsemmisítését és új eljárás lefolytatására utasítását.
- II.
 1. Az Alkotmány indítványokkal érintett rendelkezése:
„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”
 2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) érintett rendelkezései:

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha
(...)

- c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,
- d) ugyanazon tartalmú kérdésben három éven belül eredményes országos népszavazást tartottak,
- e) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.
(...)

13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

- III. 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során megállapította, hogy az Országgyűlés 2010. május 26-án elfogadta a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Ápt.) módosításáról szóló 2010. évi XLIV. törvényt, amely 2010. augusztus 20-án hatályba lépett. Az Ápt. új 4. § (3) bekezdése értelmében kérelmére kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, akinek felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíthető magyarországi származását, és magyar nyelvtudását igazolja, feltéve, hogy a magyar jog szerint büntetlen előéletű és a kérelem elbírálásakor ellene magyar bíróság előtt büntetőeljárás nincs folyamatban, továbbá honosítása a Magyar Köztársaság közbiztonságát és nemzetbiztonságát nem sérti. E jogszabályi változásra tekintettel az Alkotmánybíróság a kifogások elbírálása előtt megvizsgálta, hogy az Ápt. módosítása befolyásolja-e a népszavazásra szánt kérdés megítélését.

Az Nsztv. 13. § (1) bekezdése kimondja, hogy a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte a népszavazásra bocsátandó kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményét. Ezen határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az egyértelműség követelményének mind a választópolgárok, mind a jogalkotó tekintetében érvényesülnie kell. A választópolgárokat illetően ez azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz pedig, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igen-nel vagy nem-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlés hatáskörének – az Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes ügydöntő népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor vizsgálni kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség) [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.].

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy az Ápt. 4. § (3) bekezdése egy új, kedvezményes honosítási lehetőséget teremtett meg, amelynek feltételei részben megegyeznek a népszavazási kezdeményezésben megfogalmazott honosítási feltételekkel. Az Alkotmánybíróság szerint az új jogi szabályozási környezetben a népszavazásra bocsátott kérdés nem felel meg sem a választópolgári egyértelműség, sem a jogalkotói egyértelműség követelményének. A megváltozott rendelkezések ismeretében a választópolgárok ugyanis nem tudják megítélni, hogy milyen tartalmú jogalkotást támogatnak szavazataikkal, és az Országgyűlés sem tudja eldönteni, hogy a népszavazás eredménye alapján terheli-e még további jogalkotási kötelezettség vagy sem. Az Alkotmánybíróság ezért a kérdés egyértelműségének hiányára tekintettel a 41/2008. (II. 12.) OVB határozatot a Ve. 130. § (3) bekezdése alapján megsemmisítette és az OVB-t új eljárásra utasította [lásd: 130/2008. (XI. 3.) AB határozat, ABH 2008, 1052, 1063–1065.; 82/2009. (VII. 15.) AB határozat, ABH 2009, 779, 788–789.; 162/2010. (IX. 15.) AB határozat, MK 2010, 146. szám, 2297. o.].

Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az OVB határozatát a jogszabályi környezet jelentős megváltozása következményeként, a kérdés egyértelműségének hiányára tekintettel megsemmisítette és az OVB-t új eljárásra utasította, ezért az OVB határozatával szemben benyújtott kifogásokat a továbbiakban érdemben nem vizsgálta. Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. október 12.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 210/H/2008.

Az Alkotmánybíróság 179/2010. (X. 15.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogások tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 372/2009. (IX. 3.) OVB határozatát megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 372/2009. (IX. 3.) OVB határozatával hitelesített egy országos népszavazás kezdeményezése céljából benyújtott aláírásgyűjtő ívet. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt: „Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. tv. 19. § szerinti »Magyar igazolvánnyal« vagy a megalkotandó

törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?”. Az OVB határozata a Magyar Közlöny 2009. évi 124. számában, 2009. szeptember 3-án jelent meg.

2. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen a jogszabályi határidőn belül két kifogást nyújtottak be. Az Alkotmánybíróság a kifogásokat – azok tartalmi azonosságára tekintettel – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü határozat (ABK 2009, január, 3.) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el. Az egyik kifogás előterjesztője szerint az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe ütközik a kérdés azon megfogalmazása, melynek eredményeként »a „Magyar igazolvánnyal” rendelkezők szinte automatikusan, kedvezményes módon szerezhetnének magyar állampolgárságot«. Diszkriminatívnak is tartja kérdést, mert előnyben részesíti a nem Magyarországon lakókat, valamint amiatt, mert a „Magyar igazolvány” törvényi szabályozása következtében például az Ausztráliában élő magyar nemzetiségűek nem vehetik igénybe a kedvezményes honosítást. A másik kifogás előterjesztője szerint a kérdés azon túl, hogy nem egyértelmű, hátrányos megkülönböztetést is eredményezne. Kifejtette továbbá, hogy „[u]gyanezen megfogalmazással az OVB már hitelesített egy kezdeményezést”, amely „jogorvoslati eljárásban” van az Alkotmánybíróság előtt. Álláspontja szerint amíg az első kérdésnek „a jogi sorsa nem dől el, nem lehet újabb kezdeményezést hitelesíteni ugyanabban a tárgyban, ugyanazzal a megfogalmazással”. Mindkét kifogás benyújtója kérte az OVB határozatának megsemmisítését és új eljárás lefolytatására utasítását.

- II.
 1. Az Alkotmány indítványokkal érintett rendelkezése:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”
 2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) érintett rendelkezései:

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

(...)

 - c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,
 - d) ugyanazon tartalmú kérdésben három éven belül eredményes országos népszavazást tartottak,
 - e) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.

(...)

13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”
- III.
 1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]. Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során megállapította, hogy az Országgyűlés 2010. május 26-án elfogadta a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Ápt.) módosításáról szóló 2010. évi XLIV. törvényt, amely 2010. augusztus 20-án hatályba lépett. Az Ápt. új 4. § (3) bekezdése értelmében kérelmére kedvezményesen honosítható az a nem magyar állampolgár, akinek felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását, és magyar nyelvtudását igazolja, feltéve, hogy a magyar jog szerint büntetlen előéletű és a kérelem elbírálásakor ellene magyar bíróság előtt büntetőeljárás nincs folyamatban, továbbá honosítása a Magyar Köztársaság közbiztonságát és nemzetbiztonságát nem sérti. E jogszabályi változásra tekintettel az Alkotmánybíróság a kifogások elbírálása előtt megvizsgálta, hogy az Ápt. módosítása befolyásolja-e a népszavazásra szánt kérdés megítélését. Az Nsztv. 13. § (1) bekezdése kimondja, hogy a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte a népszavazásra bocsátandó kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményét. Ezen határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az egyértelműség követelményének mind a választópolgárok, mind a jogalkotó tekintetében érvényesülnie kell. A választópolgárokat illetően ez azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen

megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz pedig, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igen-nel vagy nem-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlés hatáskörének – az Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes ügydöntő népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor vizsgálni kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, és ha igen milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség) [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.].

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította, hogy az Ápt. 4. § (3) bekezdése egy új, kedvezményes honosítási lehetőséget teremtett meg, amelynek feltételei részben megegyeznek a népszavazási kezdeményezésben megfogalmazott honosítási feltételekkel. Az Alkotmánybíróság szerint az új jogi szabályozási környezetben a népszavazásra bocsátott kérdés nem felel meg sem a választópolgári egyértelműség, sem a jogalkotói egyértelműség követelményének. A megváltozott rendelkezések ismeretében a választópolgárok ugyanis nem tudják megítélni, hogy milyen tartalmú jogalkotást támogatnak szavazataikkal, és az Országgyűlés sem tudja eldönteni, hogy a népszavazás eredménye alapján terheli-e még további jogalkotási kötelezettség vagy sem. Az Alkotmánybíróság ezért a kérdés egyértelműségének hiányára tekintettel a 372/2009. (IX. 3.) OVB határozatot a Ve. 130. § (3) bekezdése alapján megsemmisítette és az OVB-t új eljárásra utasította [lásd: 130/2008. (XI. 3.) AB határozat, ABH 2008, 1052, 1063–1065.; 82/2009. (VII. 15.) AB határozat, ABH 2009, 779, 788–789.; 162/2010. (IX. 15.) AB határozat, MK 2010, 146. szám, 2297. o.].

Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az OVB határozatát a jogszabályi környezet jelentős megváltozása következményeként, a kérdés egyértelműségének hiányára tekintettel megsemmisítette és az OVB-t új eljárásra utasította, ezért az OVB határozatával szemben benyújtott kifogásokat a továbbiakban érdemben nem vizsgálta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. október 12.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 994/H/2009.

VII. Jogegységi határozatok

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága 3/2010. (X. 15.) polgári jogegységi határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Polgári Jogegységi Tanácsa a Legfelsőbb Bíróság Gfv.X. tanácsa által indítványozott jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

Nincs akadálya annak, hogy a teljesítési segéd igénybevétele folytán felmerült kiadásnak a felszámolási költségek között történő jogszabálysértő elszámolása miatt az arra jogosultak kifogást terjesszenek elő. A kifogás megalapozottsága esetén a bíróság az intézkedést megsemmisítve kötelezi a felszámolót a kiadásnak a felszámolási költségek köréből való mellőzésére és – az eredeti állapot helyreállításaként – az adós felszámolás hatálya alá tartozó vagyonába történő befizetésére.

Indokolás:

- I. A Legfelsőbb Bíróság Gfv.X. tanácsa a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (Bsz.) 29. § (1) bekezdésének b) pontja és 29. § (2) bekezdése alapján – miután jogkérdésben el kívánt térni a Legfelsőbb Bíróság másik ítélkező tanácsának határozatától – jogegységi eljárást kezdeményezett, és az előtte Gfv.X.30.224/2009. szám alatt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárást a jogegységi határozat meghozataláig felfüggesztette. A jogegységi eljárást indítványozó tanács előtt elbírálásra váró ügyben az adós gazdálkodó szervezet ellen 2005. január 12. napjától kezdődően folyamatban lévő felszámolási eljárás során a hitelező az adott eljárásra irányadó, lényegesen az 1993. évi LXXXI. törvénnyel, az 1997. évi XXVII. törvénnyel, a 2000. évi CXXXVII. törvénnyel és a 2004. évi XXVII. törvénnyel módosított 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 51. § (1) bekezdése alapján kifogást terjesztett elő. Sérelmezte, hogy a felszámoló kellő indok nélkül alkalmazott munkavállalókat a termelő tevékenységet már nem folytató adós gazdálkodó szervezetnél, így az erre hivatkozással kifizetett munkabérek és költségek indokolatlanul csökkentették az adós vagyonát. Kérte a felszámoló sérelmezett intézkedésének megsemmisítését, és az eredeti állapot helyreállítását. A felszámolási eljárást lefolytató bíróság jogerős végzésével a kifogásnak – a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében – helyt adva a felszámolót a Cstv. 51. § (3) bekezdésének alkalmazásával arra kötelezte, hogy törölje az adósnál felmerült kiadások köréből az érintett munkavállalókkal összefüggésben elszámolt költségeket, és tegye meg az ennek kapcsán szükséges további intézkedéseket. A határozat indokolása szerint a kifogásban említett munkavállalók – egy kivételével – a felszámoló feladatkörébe tartozó tevékenységet láttak el. Ezért a foglalkoztatásuk kapcsán felmerült kiadások felszámolási költségként külön nem számíthatók fel, hanem ezeket a felszámolónak a Cstv. 57. § (2) bekezdésének g) pontjából következően a saját díjából kell fedeznie. Erre figyelemmel a bíróság a felszámolót az érintett munkavállalókkal összefüggésben elszámolt költségeknek a kiadások köréből történő törlésére és a szükséges további intézkedések megtételére kötelezte. A jogerős végzés indokolása összhangban áll a Legfelsőbb Bíróság más ügyben korábban Gfv.XI.30.477/2008/5. szám alatt meghozott határozatában megfogalmazott jogi állásponttal. E határozatában ugyanis a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy a felszámoló csak a törvényben előírt feladatai teljesítése esetén jogosult felszámolói díjra. Ha a tevékenysége során bizonyos kiadásokat a felszámolói díjon felül jogosulatlanul felszámolási költségként számol el, az ezt sérelmező kifogás alapján őt az érintett kiadásnak a felszámolási költségek köréből való kivezetésére kell kötelezni. Emellett úgy kell tekinteni, mintha a felszámolói díj kifizetése ebből a hiányzó vagyonból történt volna, ezért az indokolatlan költségeket a felszámolói díj terhére kell elszámolni, vagyis e részében a felszámoló a díjához nem jut hozzá. Ha pedig a vagyonihiány meghaladja a felszámolói díj összegét, és ezért a jogosulatlanul számításba vett kiadást a díj terhére nem lehet elszámolni, nincs akadálya annak sem, hogy a bíróság a felszámolót a hiány összegének az adós

vagyonába való befizetésére kötelezze. Ha a felszámoló a jogerős kötelezésnek nem tesz eleget, a Cstv. 51. § (5) bekezdése alapján a felmentésének van helye. Kiemelte a Legfelsőbb Bíróság azt is, hogy a felszámoló jogszabálysértő intézkedésének következményeit alapvetően a felszámolási eljárás keretein belül kell orvosolni. A felszámoló Cstv. 54. §-a szerinti kártérítési felelősségének vizsgálata akkor merülhet fel, ha az általa elkövetett szabálytalanságok következményei a felszámolási eljárás keretében nem háríthatók el.

A Legfelsőbb Bíróság jogegységi eljárást indítványozó tanácsa a Gfv.XI.30.477/2008/5. számú végzésben kifejtett jogi állásponttól való eltérés indokaként azzal érvelt, hogy a bíróság azon rendelkezése, melynek alapján a felszámolónak az elszámolt költségeket törölnie kell az adósnál felmerült kiadások köréből, és ezzel összefüggésben meg kell tennie a szükséges intézkedéseket, tartalmilag a felszámoló kártérítési megfizetésére való kötelezését jelenti. Az adós nevében kötött szerződésekkel foglalkoztatottak részére kifizetett munkabér és az ahhoz kapcsolódó közterhek ugyanis a felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet 6. § (1) bekezdésének a) és b) pontja, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 79. § (1) bekezdése értelmében felszámolási költségnek minősülnek. Ha ezeket a kifizetéseket a felszámoló nem számolhatja el felszámolási költségként, akkor ennek következményeként a munkabér jogcímén a dolgozók, és járulékként az adóhatóság részére kifizetett összegnek megfelelő nagyságú pénzüsszeget be kell fizetnie az adós vagyonába, mert a bíróság által előírtakat egyébként nem tudja teljesíteni. Ez pedig csak úgy történhet meg, hogy a felszámoló a saját vagyonából fizeti be a hiányzó összeget (sem a munkabért, sem a munkabér után kifizetett járulékokat nem kérheti ugyanis vissza az érvényes jogcímmel rendelkező jogosultaktól, hiszen azok annak ellenében már munkát végeztek).

A jogegységi eljárást kezdeményező tanács álláspontja szerint nincs törvényes lehetőség arra, hogy a felszámolási eljárást lefolytató bíróság kifogás alapján a felszámolót az adós vagyonába történő befizetésre kötelezze. A Cstv. 51. § (1) bekezdése szerint ugyanis csak a felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen lehet kifogással élni. A kifogás megalapozottsága esetén pedig a Cstv. 51. § (3) bekezdése szerint a bíróság a felszámoló intézkedését megsemmisítheti, és az eredeti állapotot helyreállíthatja, vagy a felszámoló részére új intézkedés megtételét írhatja elő. Kifogással azonban csak a felszámoló egyoldalú intézkedése vagy mulasztása támadható; ha a felszámoló szerződést kötött, e szerződés felülbírálatára nem képezheti a nemperes kifogásolási eljárás tárgyát. Ebből következően a Cstv. 51. § (3) bekezdése alapján nincs jogi lehetőség a felszámoló intézkedésének megsemmisítésére akkor, amikor az adós vagyonából valamely szerződés alapján már kifizetést teljesített. Ebben az esetben az eredeti állapot helyreállítása, mint jogkövetkezmény sem alkalmazható, és nem kerülhet sor a Cstv. 51. § (3) bekezdésében megállapított másik jogkövetkezmény, az új intézkedés megtételének az előírására sem. Az új intézkedés fogalma alatt ugyanis az adós vagyonával kapcsolatos intézkedést kell érteni. Az a bírósági rendelkezés pedig, amely a felszámoló szervezetet a saját vagyona terhére kötelezi valamely pénzüsszeget az adós vagyonába történő befizetésére, nem tartozik ebbe a körbe. A felszámoló egyébként is az adóstól elkülönült, önálló jogalany, amely a bíróság rendelkezése alapján az adós képviselőjeként jár el, tevékenységét ebben a körben lehet a Cstv. 51. §-a alapján kifogással támadni. A felszámoló jogszabálysértő tevékenységének eredményeként az adós vagyonában mutatkozó vagyonhiány a hitelezők szempontjából kárként jelentkezik. A Cstv. felhatalmazó rendelkezése hiányában azonban a felszámolási eljárást lefolytató bíróság a Cstv. 51. § (3) bekezdése alapján nem állapíthatja meg a felszámolónak a szakértői minőségével összefüggésben elkövetett jogszabálysértésen alapuló kártérítési felelősségét. A felszámoló a Cstv. 54. §-a értelmében a kötelezettségei megszegésével okozott kárért a polgári jogi felelősség általános szabályai szerint felel, és e felelősség megállapítására csak peres eljárásban kerülhet sor.

- II. A legfőbb ügyész álláspontja szerint a felszámoló intézkedésének következményeként kötött szerződés harmadik személyre is kiható felülvizsgálatára a felszámolási eljárás keretei között nem kerülhet sor. Annak azonban nincs akadálya, hogy az ilyen szerződésekkel kapcsolatos költségek elszámolásának jogszerűségét a felszámolási eljárást lefolytató bíróság a hitelezők kifogása alapján felülvizsgálja. A kifogás megalapozottsága esetében a bíróság döntésének kereteit az határozza meg, hogy a felszámoló jogszabálysértő intézkedése az adós vagyonában átmeneti vagy végleges hiányt idéz-e elő. A felszámoló ugyanis a saját vagyona terhére a felszámolás hatálya alá tartozó vagyonba, a hitelezők javára történő befizetésre semmilyen esetben sem kötelezhető. Ezért akkor, ha a jogellenes intézkedés folytán az adós gazdálkodó szervezet teljes vagyona bizonyíthatóan kisebb lesz, mint a tartozásállománya, vagyis a vagyonhiány végleges, a szabálytalanság következményei a felszámolási eljárás során nem szüntethetők meg. Ilyenkor a vagyonhiány következtében kielégíthetetlené vált követeléseik miatt elszenvedett kárukat a hitelezők csak a Cstv. 54. §-a alapján indítható perben érvényesíthetik. Ha viszont végleges vagyonhiány nem következett be, a felszámoló jogszabálysértésének következményei alapvetően a felszámolási eljárás keretei között, a Cstv. 51. §-a szerinti kifogásolási eljárás során orvosolhatók. Ebben az esetben ugyanis nincs akadálya annak, hogy a felszámolási

eljárást lefolytató bíróság a felszámolót az indokolatlanul elszámolt költségek törlésére kötelezze. Ez a rendelkezés a Cstv. 51. § (3) bekezdése alkalmazásával a jogellenes felszámolói intézkedés megsemmisítését jelenti. Az eredeti állapot helyreállítása pedig az indokolatlan kiadásnak a felszámolói díj terhére történő elszámolásával valósul meg.

III. A jogegységi eljárást indítványozó tanács előtt folyamatban lévő ügy elbírálása során a Cstv.-nek az adós gazdálkodó szervezet felszámolása kezdeményezésének időpontjában hatályban volt, lényegesen az 1993. évi LXXXI. törvénnyel, az 1997. évi XXVII. törvénnyel, a 2000. évi CXXXVII. törvénnyel és a 2004. évi XXVII. törvénnyel módosított rendelkezéseit kell alkalmazni.

E szabályok szerint a felszámolási eljárás lefolytatása – így különösen az adós vagyoni helyzetének és a vele szemben támasztott követeléseknek a felmérése, a nyitó felszámolási mérleg elkészítése, a felszámolás végrehajtásához szükséges költségek megtervezése, ütemterv készítése, a bejelentett hitelezői igények felülvizsgálata, az adós követeléseinek behajtása, igényeinek érvényesítése, az adós vagyonának megóvásáról, megőrzéséről való gondoskodás, a vagyon értékesítése, a közbenső, illetve a zárómérleg elkészítése – a bíróság által a Cstv. 27/A. § (1) bekezdése alapján kijelölt felszámoló feladata. A felszámolási eljárás lefolytatását a felszámoló – a Cstv. 27/A. § (9) bekezdése szerint – másnak nem engedheti át, és teljesítési segédet is csak az őt kirendelő bíróság előzetes engedélyével vehet igénybe, kivéve, ha a teljesítési segéd feladatának ellátásához különleges szakértelem szükséges. Tevékenységéért a felszámolót a Cstv. 59. § szerint megállapítandó, a Cstv. 57. § (1) bekezdésének a) pontjába tartozó, a (2) bekezdés g) pontjának megfelelően felszámolási költségnek minősülő díj illeti meg, mely tartalmazza a felszámoló által az őt terhelő feladatok elvégzése körében igénybe vett teljesítési segéd közreműködésével összefüggésben felmerült kiadásokat is.

Ennek megfelelően abban az esetben, ha a felszámoló az általa elvégzendő feladatok ellátásához teljesítési segédet vesz igénybe, ennek költségeit magának kell viselnie; az őt terhelő feladatok teljesítése érdekében kötött szerződésekből eredő kiadások – miután a Cstv. 27/A. § (9) bekezdése és 57. § (2) bekezdésének g) pontja speciális előírást tartalmaznak a Cstv. 57. § (2) bekezdésének egyéb rendelkezéseivel képest – felszámolási költségként külön nem számolhatók el.

Azt, hogy valamely ténylegesen felmerült kiadás ebbe a körbe tartozik-e, az adott kiadás ellenében nyújtott szolgáltatás tartalma alapján kell megítélni. A felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet 6. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 79. § (1) bekezdésében foglaltak e vonatkozásban nem irányadók, e szabályok ugyanis nem a felszámolási eljárás lefolytatása során felmerült kiadások jogi minősítéséről, hanem a velük kapcsolatos számviteli feladatokról rendelkeznek.

Ha az állapítható meg, hogy a felszámoló az őt terhelő feladatok elvégzéséhez igénybevett teljesítési segéd költségeit a Cstv. 57. § (2) bekezdése g) pontjának kógens előírása ellenére felszámolási költségként külön elszámolta, az elkövetett jogszabálysértés következményei a felszámolási eljárás keretében, a Cstv. 51. §-ában szabályozott kifogás alapján orvosolhatók. A kifogás ugyanis a felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen igénybe vehető jogvédelmi eszköz; a felszámoló által a felszámolási eljárás lefolytatása során a Cstv.-ben meghatározott kötelezettségei megszegésével elkövetett szabálytalanságok alapvetően kifogás alapján szüntethetők meg. A kifogás előterjesztésére csupán akkor nem kerülhet sor, ha a törvény a felszámoló valamely intézkedésével szemben más jogorvoslat igénybevételének lehetőségét írja elő, vagy a kifogás nem a felszámoló egyoldalú intézkedése, illetve mulasztása ellen irányul, hanem elbírálása harmadik személy jogait vagy kötelezettségeit érintené, illetőleg a szabálytalanság következményei a Cstv. 51. § (3) bekezdésében meghatározott intézkedésekkel nem küszöbölhetők ki. A Cstv. 51. § (3) bekezdése alapján ugyanis a bíróság a kifogás megalapozottsága esetében megsemmisíti a felszámoló intézkedését, és helyreállítja az eredeti állapotot, vagy a felszámoló részére új intézkedés megtételét írja elő. Önmagában a felszámoló által elkövetett jogszabálysértés tényének megállapítására a kifogás nem irányulhat.

A teljesítési segéd közreműködésével összefüggésben felmerült kiadásnak a felszámolási költségek körében történő jogszabálysértő elszámolása esetén fennállnak a Cstv. 51. §-ában szabályozott kifogás előterjesztésének feltételei. A felszámoló ezen intézkedése ugyanis nem csupán a tőle általában elvárható gondosság követelményének nem felel meg, hanem a Cstv. konkrét előírásának, az 57. § (2) bekezdése g) pontjának megsértését jelenti.

Nem zárják ki a kifogás előterjesztését és az abban foglaltak teljesítését a felszámolót terhelő feladatot ténylegesen ellátó harmadik személy jogai sem.

A kifogás elbírálása során ugyanis a bíróságnak az érintett szerződés alapján azt kell vizsgálnia, hogy a szerződés a felszámoló saját feladatainak ellátására irányul-e, illetve, hogy az ebből eredő kiadásokat a felszámoló felszámolási

költségment külön elszámolta-e. Mindezeket pedig a teljesítési segéd jogai nem akadályozzák, önmagában a vele kötött szerződés vizsgálata ugyanis e jogokra nincs kihatással.

A kifogás megalapozottsága esetében a bíróság a felszámolót az intézkedését megsemmisítve a kiadásnak a felszámolási költségek köréből való mellőzésére és – az eredeti állapot helyreállításaként – az adós felszámolás hatálya alá tartozó vagyonába történő befizetésére kötelezi. Ez a rendelkezés a teljesítési segéd jogait és kötelezettségeit szintén nem érinti, tehát a felszámoló által elkövetett szabálytalanság következményei a felszámolási eljárás során harmadik személyek jogainak sérelme nélkül orvosolhatók.

A Cstv. 57. § (2) bekezdése g) pontjának megsértése miatt előterjesztett kifogás elbírálása során a felszámoló Cstv. 54. § szerinti kártérítési felelőssége feltételeinek vizsgálatára nem kerül sor. Ha a felszámoló a saját feladatai ellátásához igénybe vett teljesítési segéd közreműködése kapcsán felmerült költségeket nem maga viseli, hanem a felszámolás hatálya alá tartozó vagyonból egyenlíti ki azokat, az e kiadásoknak megfelelő összeggel valójában jogalap nélkül gazdagodik. A felszámoló intézkedésének a jogszabálysértés kiküszöbölésének érdekében történő megsemmisítése, és az eredeti állapot helyreállítása ezért tartalmilag sem a felszámoló kártérítés fizetésére kötelezését, hanem e gazdagodás kiküszöbölését jelenti.

- IV. A jogalkotó időközben újraszabályozta a Cstv.-nek a teljesítési segéd igénybevételének lehetőségére és a felszámolási költségekre vonatkozó szabályait. A Cstv. jelenleg hatályos 27/A. § (12) bekezdése a korábbi szabályozással egyezően kimondja, hogy a kijelölt felszámoló nem engedheti át másnak a felszámolási eljárást lefolytatását. A (13) bekezdés akként rendelkezik, hogy a felszámolónak a feladatait elsősorban az adós munkaszervezete, illetve saját munkaszervezete igénybevételével kell ellátnia, ideértve a jogszabályban meghatározott szakképzettségű, kötelezően foglalkoztatandó személyek polgári jogi jogviszonyban történő alkalmazását is. A felszámoló a feladatai ellátása érdekében polgári jogi jogviszonyt létesíthet továbbá: a) külön jogszabályban a felszámolási tevékenység végzésének feltételeként meghatározott szakképzettségen kívüli szakértelmet igénylő feladat ellátására, b) a felszámolási tevékenység végzéséhez általában nem szükséges, vagy a szükségest meghaladó mértékű tevékenység elvégzésére, c) jogszabály által kötelezően előírt esetben, d) ha azt az a)–c) pontokban nem szabályozott esetben a bíróság a felszámoló kérésére előzetesen engedélyezi. A Cstv. 57. § (2) bekezdés g) pontja értelmében a felszámolási költségek közé tartozik a felszámoló díja, amely tartalmazza a felszámoló által nem a 27/A. § (13) bekezdésében meghatározottak szerint létesített polgári jogi jogviszonnyal összefüggésben felmerült kiadásokat is.

E szabályok szerint a Cstv. 27/A. § (13) bekezdésében foglaltaknak megfelelően létesített jogviszonyokkal kapcsolatban keletkezett költségek a felszámolási költségek részét képezik, ha pedig a felszámoló egyéb esetekben vesz igénybe teljesítési segédet, annak költségeit saját díja terhére kell elszámolnia.

A jogegységi határozat megállapításai ezért a jelenleg hatályos Cstv. előírásai szerint folyamatban lévő felszámolási eljárásokban is irányadók akkor, ha a felszámoló a nem a Cstv. 27/A. § (13) bekezdésében meghatározott feltételek szerint igénybevett teljesítési segéd költségeit a saját díján felül, a felszámolási költségek körében kívánja elszámolni.

- V. A kifejtett indokok alapján a jogegységi tanács a Bsz. 27. §-ában foglaltak értelmében – a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és e határozatát a Bsz. 32. § (4) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2010. szeptember 20.

Dr. Wellmann György s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Farkas Attila s. k.,
előadó bíró

Dr. Bodor Mária s. k.,
bíró

Dr. Vezekényi Ursula s. k.,
bíró

Tamáné Dr. Nagy Erzsébet s. k.,
bíró

VIII. Az Országos Választási Bizottság állásfoglalásai

Az Országos Választási Bizottság 8/2010. (X. 15.) OVB állásfoglalása az önkormányzati választások során megismételt szavazások tekintetében a névjegyzék továbbvezetéséről

Az Országos Választási Bizottság – 2010. október 8-án megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 105/A. § (4) bekezdés a) pontjában és a 115/I. § (8) bekezdés a) pontjában foglalt hatáskörében az alábbi

állásfoglalást

adja ki.

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 70. § (2)–(3) bekezdései szerint „A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt és az Európai Unió más tagállamának a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgárát megilleti az a jog, hogy a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek választásán választható és – amennyiben a választás, illetve a népszavazás napján a Magyar Köztársaság területén tartózkodik – választó legyen, valamint helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen. Polgármesterré és fővárosi főpolgármesterré magyar állampolgár választható.”; továbbá „A Magyar Köztársaságban minden menekültként, bevándoroltként vagy letelepedettként elismert nagykorú személyt megillet az a jog, hogy a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek választásán – amennyiben a választás, illetve a népszavazás napján a Magyar Köztársaság területén tartózkodik – választó legyen, valamint a helyi népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.”.

Az Alkotmány 70. § (5) bekezdése szerint „Nincs választójoga annak, aki jogerős ítélet alapján a cselekvőképességet korlátozó vagy kizáró gondnokság, illetőleg a közügyek gyakorlásától eltiltás hatálya alatt áll, szabadságvesztés büntetését vagy büntetőeljárásban elrendelt intézeti kényszergyógykezelését tölti. Az Európai Unió más tagállamának a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgára akkor sem választható, ha az állampolgársága szerinti állam jogszabálya, bírósági vagy más hatósági döntése alapján hazájában kizárták e jog gyakorlásából.”.

A Ve. 12. §-a szerint „A helyi választási iroda vezetője a választás kitűzését követően a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatai és a választójoggal nem rendelkező nagykorú polgárok nyilvántartása alapján szavazóköronként összeállítja a választójoggal rendelkező polgárok névjegyzékét, és azon a változásokat folyamatosan átvezeti.”.

A Ve. 15. § (2) bekezdése szerint „A helyi választási iroda vezetője törli a névjegyzékből azt, aki meghalt, aki elvesztette választójogát, illetőleg akit lakcímeének megváltozása miatt más szavazóköri névjegyzékébe vettek fel.”.

A Ve. 115/F. § (1) bekezdése szerint „A helyi választási iroda vezetője legkésőbb július 15-én határozattal dönt a kérelmező kisebbségi választói jegyzékbe vételéről.”.

A Ve. 115/H. § (1) bekezdése szerint „A kisebbségi választói jegyzékbe a 115/F. § (1) bekezdésében megállapított határidőt követően – a jogorvoslati eljárások kivételével – nem vehető fel választópolgár.”.

Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választása során, a megismételt szavazáson azok a választópolgárok szavazhatnak,

- akik a megismételt szavazáson választójoggal rendelkeztek, és azóta választójoguk, vagy az adott szavazóköri területén lévő lakcímük nem szűnt meg, és
- akik a megismételt és a megismételt szavazás napja között választójogosulttá váltak.

A Testület álláspontja szerint a választójog egyenlősége alkotmányos elvének, továbbá a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvének az felel meg, ha nem kerülnek fel a névjegyzékre azok a választópolgárok, akik a megismételt szavazást követően lakcímet változtatnak.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kisebbségi települési önkormányzati képviselők választása tekintetében a fenti a) pontban foglaltak szerint kell eljárni.

Dr. Bordás Vilmos s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 94/2010. (X. 15.) OGY határozata a Magyar Tudományos Akadémia munkájáról és a magyar tudomány általános helyzetéről 2007–2008. szülő beszámoló elfogadásáról*

Az Országgyűlés a Magyar Tudományos Akadémia 2007–2008. évi munkájáról és a magyar tudomány általános helyzetéről szülő beszámolót elfogadja.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Földesi Gyula s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Nyakó István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 95/2010. (X. 15.) OGY határozata a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa elnökének és tagjainak megválasztásáról**

1. A rádiózásról és televíziózásról szülő 1996. évi I. törvény 33. és 34. §-a alapján az Országgyűlés

Szalai Annamáriát
a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa elnökévé,

dr. Auer Jánost,
dr. Kollarik Tamást,
dr. Koltay Andrást,
dr. Vass Ágneszt
a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa tagjává

megválasztja.

2. E határozat elfogadásakor lép hatályba.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Földesi Gyula s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Nyakó István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. október 11-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2010. október 11-i ülésnapján fogadta el.

**Az Országgyűlés 96/2010. (X. 15.) OGY határozata
a Köszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma tagjainak megválasztásáról***

1. A rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 56. §-a alapján az Országgyűlés

*dr. Bencze Izabellát,
dr. László Miklóst,
Varga Szilviát,*

továbbá

*Kránitz Lászlót,
Németh Vladimirt,
Silhavy Máté Tibort*

a Köszolgálati Közalapítvány Kuratóriuma tagjává
megválasztja.

2. E határozat elfogadásakor lép hatályba.

*Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke*

*Földesi Gyula s. k.,
az Országgyűlés jegyzője*

*Nyakó István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője*

**Az Országgyűlés 97/2010. (X. 15.) OGY határozata
az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról
szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat módosításáról****

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 23/2010. (V. 14.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

az Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságba
dr. Szili Katalin helyett
dr. Ipkovich Györgyöt (MSZP),

* A határozatot az Országgyűlés a 2010. október 11-i ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2010. október 11-i ülésnapján fogadta el.

a Fenntartható fejlődés bizottságába
Baracscai József (MSZP) helyett
dr. Szili Katalint (független)

a bizottság tagjává
megválasztja.

2. E határozat elfogadásakor lép hatályba, és a közzétételét követő napon hatályát veszti.

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Földesi Gyula s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Nyakó István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Bártfai-Mager Andrea ügyvezető igazgató.